

זמני פניסת וציאת השבת

פרשה	כניסת	ציאת
חוקת בלק	19:31	20:33
פנחס	19:30	20:32
מטות	19:29	20:30
מסעי	19:25	20:26

*לפי זמן ת"א.
לזמן ירושלים יש להויריד
15 דקות לכניסת השבת.
לזמן חיפה להויריד 9
דקות לכניסת השבת.

לחודש שבט
ליום שבת

נוסח תימן

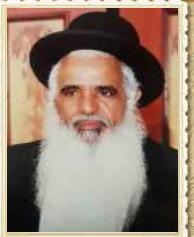
שילובים

ירחון לחודש תמוז הגשע"ז ליצירה בשכ"ח לשטרות
העורך: שמואל מחפוד יצ"ו כתובת המערכת: רחוב הגר"א ו, רה"ע

מו"ד הגאון הגדול הדב אהרן מחפוד שליט"א

שלא נפעל לתקנו. והגר"א כתב ששנאת חנם נובעת מחסר מדת הבטחון בה', שכל קנאה וסנאה מחסר הבטחון, כי אם הוא תולה שהכל מיד הקב"ה, לא היתה לו סבה לשנא את חברו. וכן כתב החפץ חיים (בשער שמירת הלשון, שער תבונה, פרק ו) מה שהתורה כתבה ואהבת לרעך כמוך אני ה', שהקב"ה אומר תאהב את רעך כי אני ה' אוהב אותך, ובדאי הוא ראוי לכך, ואם כן מה לך לשנא אותו. יעזרנו ה' קדם לדעת את חשיבות התורה כי זה היסוד של כל המצוות, ולקיים את מצוות ואהבת לרעך כמוך, ובזה נזכה לבנין בית מקדשנו ותפארתנו במהרה אמן.

מצב רבני

בין המצרים

בעמדתנו בימים אלה שנקראים בין המצרים, עלינו להתבונן מה הם הדברים שגורמו לחרבן ולתקן אותם. הגמרא במסכת נדרים דף פא ע"א אומרת כך: רבינא אמר, משום שלא ברכו בתורה תחלה, דאמר רב יהודה אמר רב, מאי דכתיב מי האיש החכם ויבן את זאת (ירמיה ט,יא), דבר זה נשאל לחכמים ולנביאים ולא פירושו עד שפרשו הקב"ה, שנאמר ויאמר ה' על עזבם את תורת (שם פסוק י"ב). וכתב שם הר"ן בשם רבנו יונה, מנין לרבי יהודה שזה משום שלא ברכו אולי משום שלא עסקו בתורה, ותרץ שאם כן, מדוע החכמים והנביאים לא השיבו משום שלא עסקו בתורה, הרי זה דבר ברור שנראה לעינים. ואם רק הקדוש ברוך הוא ידע להשיב, משמע שרק הוא יודע מחשבות שלא היתה חשיבות התורה בעיניהם, לכן לא ברכו, ומשום כך אבדה הארץ.

והנה הגמרא ביומא דף ט ע"ב אומרת שכתוב שבית מקדש ראשון חרב משום שלש עברות: עבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים. ובית מקדש שני משום שנאת חנם. ובמסכת בבא מציעא ל ע"ב כתוב משום שלא עשו לפני משורת הדין. והקשו התוספות שם, לכאורה סתירה בין הגמרות. ותרצו דהא והא גרמה, והיסוד שלא עסקו בתורה גרם להם להגיע לשאר עברות וכן לשנאת חנם, כי עיקר התורה להגיע ל"ואהבת לרעך כמוך" ולכן לא הגיעו גם לעשות לפני משורת הדין. והנה החפץ חיים בהקדמה לספרו חפץ חיים כתב ששנאת חנם כוללת את לשון הרע וזה שגורם לחרבן של בית המקדש, וכל שכן שיעבב שלא יבנה כל זמן

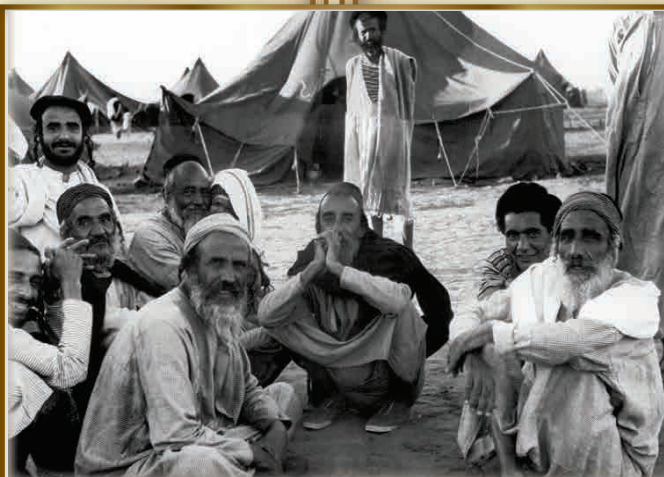
מצב רבני סופרים

פרשת חקת ובלק / תרגום

- הרה"ג עמרם קרח זצ"ל

הראשונים בימי קדם ראו להקל על הצבור ובשנה שפרשת חקת מחברת עם פרשת בלק חולקים חזקיה הראשון עד ויסעו מקדש ומחברים אותו עם פרשת קרח שפסוקיה מועטים, וחזקיה האחרון מחברים עם פרשת בלק. ולעולם אין מחברים בספר הפקודים כי אם פרשיות אלו וזו לתיב בשנה שחל שבועות ביום ו' ז', אז מחברים מטות ומסעי, שאלו היו בארץ ישראל אין מטות ומסעי מתחברים כלל. ומה שאין חולקים פרשת ויקהל ופרשת מטות בשנות חבורן, לפי שפרשיות שלפניהם מרבים פסוקיהן, ופרשיות שלאחריהן תחלת ספר אחר. אמנם הפרשיות המתחברות בספר תורת כהנים קטנות הן מעיקרן.

המנהג קדום ומשתלשל עד היום שמתרגם תינוק בעת הקריאה בספר תורה בשבתות וימים טובים ולתרגם ההפסדה ואפילו בתשעה באב כפי דין המשנה והתלמוד. ובכל בית כנסת עושים סדר לתינוקות כפי ישיבתם, ואותו תינוק שהגיע סדרו לתרגם, יש לו הזכות לקרות בספר תורה הששי של הפרשה הקודמת לסדרו, וגם לתרגם הפסרת אותה הפרשה, להורות שהוא המתרגם הפרשה של שבת הבאה, וכדי לזרז האב להשתדל בלמוד בנו, קורים אותו לעלות בספר תורה השביעי של אותה פרשה שתרגם בנו.

מאכלות תימן

צדקותה של רומיה דוכאן

מבסס על פי יחיאל חבשוש, ויצא לאור בעזרת ה' בקרוב בספר "אגדות תימן".

לאור תשובתה נתן השופט פקדה לחיליו: "כפתו את הכופרת הזאת, ועליה צוה להושיט צוארה לערפה".
רומיה צעקה: "תעזבו את ראשי ובלבד שאמות יהודיה כמו שאלי בראני".
ראה השופט את עקשנותה, וצוה להובילה לבית הסהר, שם יטפלו בה, עד שתתרחצה להתאסלם. שלשה ימים ענו אותה ענויים קשים. בין יתר הענויים הניחו סוף על צוארה ואמרו לה: "נשחט אותך על כי דברת סרה בדת האסלאם". ותשובתה היתה: "תשחטו אותי. עדיף שאמות יהודיה, מאשר אבגד בדתי ובעמי".
כל הנסיונות להשפיע עליה בדברי נעים ואיומים לא הועילו. אוסריה מעניה לא ידעו מה לעשות איתה. מטרדם היה להשבר את סרובה להתאסלם ולא הצליחו בזה. האחראים על בית הסהר שראו את ענויה ועקשנותה, חמלו עליה ואפשרו את בריחתה מבית הסהר.
רומיה שניחנה ביומה ברוכה, ברחה מבית הסהר אל בית שייך העיר אלקפלה, השתטחה לפניו ובקשה עזרתו. השיך שלא היה שלם עם ענויה, ענה לה: "אם באת תחת צל קרתי ובקשת עזרתי - איש לא ינע בך".
משנודע דבר בריחתה לבית השיך, דרשו אוסריה ומעניה מהשיך למסר בידם את הבורחת והשיך סרב. אימו עליו כי ילחמו כנגדו, והוא אמר להם: "בבקשה". ואכן שני מחנות אחד בראש השיך, ואחד בראש השופט, נצבו למלחמה זה נגד זה - בשל היהודיה, ורומיה בת מארי סאלם דוכאן.
הדבר נודע לאימאם יחיא, שהיה אז בקפלה, והוא בקש שניבאו אותה אליו. השיך והיא לא הסכימו להענות לבקשת האימאם, מחשש שמעניה יתפסו אותה בדרך.
רומיה חתה להודמונות שהאימאם יעבר ליד בית השיך, בלכתו למסגד להתפלל. כשעבר, התנצבה בחלון הבית של השיך, וצעקה צעקות מחרידות.
זה גרם שהאימאם יעצר יחד עם מליו. היא בקשה מהאימאם שניצלה מידי מעניה: "רוצים שאני אתאסלם בעת שאלהי יצרי יהודיה, ואיך אמרה פיר".
האימאם פנה למליו ואמר, היהודיה צודקת, וצין ברגזה: "מי אנו שנתערב במעשה הבורא". הוא נתן פקדה במקום לשלח אותה לצנעא (שם גרה משפחתה) עם שומרי ראש, מחשש מתנקלים. ונתן לה תמיכה לסדירה בצנעא. ובהגיעו למסגד נשא נאום נרגש בזכותה של האשה היהודיה רומיה, הדבקה בדתה ובאמונתה.
אכן, רומיה נצלה משמד ומפלה, הודות לעקשנותה ודבקותה במטרה, והודות ליחסו האוהד של האימאם יחיא ליהודים. יחי זכרו ברוך, על מעשיו הטובים.
זהו שאמר שלמה המלך: אשה יראת ה' היא תתהלל. (משלי לא, ל)

העירה תנעם רחוקה מצנעא שני ימי הליכה ברגל. עירה זו ידועה כ'ראש גלות', כלומר אליה הגיעו היהודים מירושלים לראשונה. מסרת זו בידי יהודי תנעם ויהודי תימן ככלל, כמוה כמסרת שהעיר "בראש" הנמצאת בצלעו של ההר הידוע בגבהו, הר נגס, השוכן כבוד במזרח צנעא, גם היא נחשבת כ'ראש גלות'.
כמו כן ידועה תנעם כעירה שתושביה היהודים תלמידי חכמים גדולים בתורה וביראה. מספרים כי מארי סאלם דוכאן המכנה 'אלקליפי' נזדמן לצנעא, לאחר תקופתו של מארי סלימאן אלקארה, שעמד בראש יהודי תימן. בשעתו היתה מחלקת על עניני גט בין תלמידי החכמים של הקהלה. גם מארי סאלם הנזכר הביע דעתו אז. השאלה נשלחה לרבנות שבירושלים, ויחסי ירושלים חיו דעתם התומכת בדעת מארי סאלם דוכאן. משבאה התשובה, היה מארי סאלם מאשר שחכמי ירושלים תמכו בדעתו, ומרב אשר שר ורקד באמצע השוק אשר ברבע היהודי שבצנעא, כאומר: "שישו בני מעי שישו, כי חכמי ירושלים דעתי קבלו".
מארי סאלם חנף את בניו ליראה את השם ולדבקה בו - ומעשה זה של בתו רומיה יוכיח. בצוק העתים, כשהרעב היה חזק מאד בתימן, עברה רומיה לגור עם חברה, אלמנה ולה שני בנים, בעיר אלקפלה, צפונית מזרחית לצנעא, מרחק כחמשה ימים ברגל ממנה. למים, פתו הערבים את חברה שהיתה איתה שתתאסלם היא ושני בניה, והם יתמכו בה. היא בחרה להתאסלם במקום למות ברעב היא ושני בניה.

הבן הבכור שהמיר דתו, נתמנה כמפקח על טחינת הקמח לצבא התורקי, בעיר אלקפלה. באותו זמן הטל על היהודים לטחון קמח לצבא התורקי, ואתו ממנה בא אל רומיה ביום השבת והביא לה שק חטה ופקד עליה לטחון אותו בשבת.
- "אתה טוחנת בשבת, כי אתה שחלת שבתך והפרת דתך!" ענתה לו רומיה.
תשובה כנה ומחצפת זו נודעה ברבים, ועוררה זעם רב אצל ההמונים הפוסלים. ועוד באותה השבת התנפלו עליה ואסרוה, ושיפטו אותה או שתתאסלם או יעזבו ראשה.
- "אלהים בראני יהודיה ואיך אמיר דת, שהוא רצונו של אלי. לו רצה לברא אותי מוסלמית, היה עושה זאת בעצמו".
תשובתה הנצחת הבעירה את חמת השופט, והוא פנה אליה בדברי כבשוש: "חסי על חייך, את עוד צעירה, והחיים לנפך. האסלאם יטיב עמך, ותירשי את העולם הזה והעולם הבא".
- "כיצד אתה מרשה לעצמך לחלק את העולם הזה והעולם הבא למי שאתה רוצה, האם הם רכושך, מי הקמיון אותך לחלקם?"

פיצוח וששסוּס

חפשו בתוך התפוזת את שמות חבורי חכמי תימן, הקיפו בתוך התפוזת, שלחו ואולי תזכו...

אור האפלה, חבצלת השרון, חמדת ימים, חן טוב, מדרש הגדול, מדרש החפץ, מנחת יהודה, נר ישוראל, סענת תימן, ספר הפזגלית, עץ חיים, פעלת צדיק, פעמון זהב, תועפות ראם.

ח	פ	ת	מ	א	ר	ת	ו	פ	ו	ע	ו	ת	ו	פ	ו	א	ש
ס	פ	ר	ה	מ	ר	ג	ל	י	ל	א	מ	י	מ	י	ת	ד	ח
ת	מ	ד	ר	ש	ה	ג	ד	ו	ל	מ	ד	ר	ש	ה	ג	ד	ו
ל	א	ח	צ	ש	י	ד	ס	ס	ע	ר	ת	נ	מ	י	ת	ת	ר
א	ת	ס	ת	כ	א	ס	ו	א	ס	פ	ר	י	ת	ת	ר	ע	ס
ר	י	ת	ה	ר	ח	ת	פ	ה	נ	ו	ר	ש	ה	ת	ל	צ	ב
ש	ל	ק	ש	ש	ע	צ	ח	י	י	ש	ת	ה	א	ו	פ	ח	נ
י	ג	י	ר	ד	י	ה	ו	ד	ה	ת	פ	מ	ל	ח	מ	י	פ
ר	ר	ד	ו	מ	י	י	ח	י	צ	ח	א	ח	א	ת	פ	ח	י
נ	מ	צ	נ	פ	מ	ס	ת	ג	ת	נ	ר	נ	ס	מ	א	ד	מ
מ	ה	ת	ע	צ	ח	י	י	ח	נ	ש	ת	ס	מ	ה	נ	ה	ת
פ	ר	ל	מ	פ	ת	נ	ס	מ	י	ה	ו	ד	ה	ת	ס	ר	ג
מ	פ	ע	מ	ו	נ	ז	ה	ב	ג	ס	ג	א	נ	ל	ת	י	מ
ח	ס	פ	ת	י	מ	נ	נ	ת	נ	צ	פ	ח	ה	ש	ר	ד	מ

הזוכה לחדש שבט הילד הנעים אביתר חרף הי"ו

בין הפותרים גבוהה יגלל מבואט מפאר,

את הפתרונות יש לשלח לשמואל מחפוד - הגר"א 1 ראש העין.

נתן למנחם את הזכיה ב'נוסח תימן' ביריבובים 26 בני ברק.

הלכה ומנהג

תרגום קריאת התורה

מנהג תימן הידוע והמפורסם, שהילדים הקטנים מתרגמים את הפרשה בעת קריאת התורה בצבור, מתוך תרגום אנקלוס, וכפי דין התלמוד והפוסקים הראשונים.

באור הענין, שכלשם שקריאת התורה נתקנה כפי שנתנה בהר סיני, ומתוך ספר תורה כשר ובברכות, ואי אפשר לקרא בתורה מתוך ספר אחר או בלשון אחרת, כך באור התורה נתקן על ידי התרגום שנתן בסנין, ואין באורו כפי שנתן. ולפיכך רבותינו ואבותינו, מחדדת שמים עליהם, למדו כל ילד וילד ראשית כל את הבנת התרגום, כדי שידעו לתרגם ולא תשתכח מצות באור התורה כפי שנתנה לנו.

עילוי נשמות

ספר "עילוי נשמות" מהודר ומפואר הכולל בתוכו: משניות, רמב"ם, מדרש הנעלם, ברכת המזון וזוהר בניקוד תימני. עם הלכות אבילות בצורה נרחבת מאת: הר"ג יוסף שרעבי שליט"א. אף הוספו תפילות שחרית, מנחה וערבית לחול, ערבית ומנחה לשבת ומוסף לר"ח אשר היו חסרות בספרים שיצאו עד כה. בנוסחים בלדי ושאמי. גודל הספר 12/17 ס"מ, תוספת לפורמט הגדול יותר (15/24 ס"מ) 8 ש"ח.

במחיר של: 19 ש"ח
במקום: 33 ש"ח

המבצע מוגבל לתקופות פרטיים ולא למשומרים ולחידוש תמוז התשע"ז בלבד, עד גמר המלאי.

* ספרים * טליתות * דיסקים * לבוש תימני * גריל לפיתות * פלטה מתקפלת לשבת ועוד.

רחוב בירנבוים 26, בני-ברק א'-ה': 10:00-21:00, יום ו': 9:00-13:00

טל: 053-3336661 יו"ד: 03-6781444 www.nosachteiman.co.il

מבצע לחודש תמוז